

En ny instruktion för riksdagsförvaltningen

Sammanfattning

I detta betänkande behandlas Riksdagsstyrelsens framställning En ny instruktion för riksdagsförvaltningen (2010/11:RS3). Syftet med förslaget är att göra instruktionen för riksdagsförvaltningen tydligare genom att undanröja vissa oklarheter om riksdagen och förvaltningen i den nuvarande författningen och att samtidigt klarlägga ansvarsfördelningen mellan riksdagsstyrelsen och riksdagsdirektören. Riksdagsstyrelsen ska ha den mer strategiska rollen medan riksdagsdirektören ska ha den operativa. Vidare är avsikten att anpassa instruktionen till rådande förhållanden och att uppnå att beslut fattas av rätt organ. Språket i författningsförslaget har moderniserats. Stora delar av regleringen i den nuvarande instruktionen har oförändrade i sak förts över till förslaget. Det tydliggörs att riksdagsförvaltningen är en av riksdagens underlydande myndigheter som har till uppgift att tillhandahålla resurser och service även till talmannen och partikanslierna i riksdagen. Det klargörs också att förvaltningen har till uppgift att vårda och bevara riksdagens byggnader och samlingar. Vissa anställningsbeslut förs över från styrelsen till riksdagsdirektören, likaså ansvaret för löner och ersättningar med undantag för de beslut som gäller riksdagsdirektören. Rätten att besluta om författningar renodlas. Möjligheten att lämna över hanteringen av även riksdagsledamöternas pensioner till en annan myndighet förtydligas.

Den nya instruktionen medför en del följdändringar i andra författningar.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 juli 2011.

Inga motioner har väckts med anledning av framställningen.

Utskottet tillstyrker i allt väsentligt riksdagsstyrelsens lagförslag men föreslår vissa förtydliganden i lagtexten. Utskottet föreslår därutöver på eget initiativ en ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter i syfte att rätta en felskrivning.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning	4
Bakgrund	4
Framställningens huvudsakliga innehåll	5
Utskottets överväganden	6
Gällande ordning	6
Framställningen	6
Riksdagsförvaltningens uppgifter	6
Riksdagsförvaltningens ledning	8
Delegering	9
Ledamotsrådet	9
Riksdagsdirektören	10
Övrigt	11
Utskottets ställningstagande	11
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	14
Framställningen	14
<i>Bilaga 2</i>	
Riksdagsstyrelsens lagförslag	15
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag	29

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

En ny instruktion för riksdagsförvaltningen

Riksdagen antar

dels riksdagsstyrelsens förslag till

- a) lag med instruktion för Riksdagsförvaltningen med de ändringarna att 10 och 21 §§ får den lydelse som utskottet föreslår i bilaga 3,
- b) lag om ändring i lagen (1989:186) om överklagande av administrativa beslut av riksdagsförvaltningen och riksdagens myndigheter,
- c) lag om ändring i lagen (2006:128) om säkerhetsskydd i riksdagen och dess myndigheter,
- d) lag om ändring i lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen, med den ändringen att orden ”första stycket” i 5 § första stycket utgår.
- e) lag om ändring i lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ,
- f) lag om ändring i lagen (RFS 1980:4) (1980:607) om beslutande organ i frågor om disciplinansvar m.m. beträffande arbetstagare hos riksdagen och dess myndigheter,

dels utskottets förslag i bilaga 3 till

- g) lag om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter.

Därmed bifaller riksdagen delvis framställning 2010/11:RS3.

Stockholm den 10 maj 2011

På konstitutionsutskottets vägnar

Peter Eriksson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Peter Eriksson (MP), Per Bill (M), Sven-Erik Österberg (S), Andreas Norlén (M), Helene Petersson i Stockaryd (S), Lars Elinderson (M), Billy Gustafsson (S), Karl Sigfrid (M), Phia Andersson (S), Karin Granbom Ellison (FP), Hans Hoff (S), Per-Ingvar Johnsson (C), Hans Ekström (S), Tuve Skånberg (KD), Jonas Åkerlund (SD), Mia Sydow Mölleby (V) och Ann-Britt Åsebol (M).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Riksdagsstyrelsen gav i maj 2009 (dnr 230-2528-08/09) riksdagsdirektören i uppdrag att genomföra en översyn av bl.a. lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen. I uppdraget ingick att genomföra en översyn av regelverket för ledningen av riksdagsförvaltningen och ansvarsfördelningen mellan olika organ inom förvaltningen. Enligt direktiven skulle utredaren bl.a. även se över vissa tjänstebenanämningar och reglerna för tjänstetillsättningar. Den struktur och den ansvarsfördelning som finns i myndighetsförordningen (2007:515) samt de myndighetsspecifika instruktionerna för myndigheterna under regeringen skulle, där så är relevant, tjäna som förlaga. Utredningsuppdraget genomfördes som en enmansutredning. I april 2010 överlämnades utredarens förslag En ny instruktion för riksdagsförvaltningen (2009/10:URF1). Förslaget har remissbehandlats.

Förslagen i framställningen finns förtecknade i *bilaga 1*. Lagförslagen finns i *bilaga 2*.

Inga motioner har väckts med anledning av framställningen.

Bakgrund

Under våren 2010 behandlade riksdagen en ny förvaltningspolitisk proposition (prop. 2009/10:175, bet. 2009/10:FiU38, rskr. 2009/10:315). Riksdagen godkände regeringens förslag till mål för förvaltningspolitiken. Det innebär att målet för förvaltningspolitiken ska vara en innovativ och samverkande statsförvaltning som är rättssäker och effektiv, har en väl utvecklad kvalitet, service och tillgänglighet och därigenom bidrar till Sveriges utveckling och ett effektivt EU-arbete. En myndighets instruktion ska innehålla övergripande bestämmelser om uppgifter, beslutsformer och arbets sätt. Detaljreglering bör däremot finnas i andra styrdokument.

Den nuvarande lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen tillkom 2000 (förs. 1999/2000:TK2, bet. 1999/2000:KU19) och har därefter ändrats ett flertal gånger. Instruktionen har blivit svåröverskådlig och innehåller vissa oklarheter. Den är i sin nuvarande utformning inte anpassad till den gällande ordningen inom myndigheten, och bl.a. ansvarsfördelningen och beslutsbefogenheterna är otydliga. Ett annat skäl för ändringar i instruktionen är att en ny myndighetsförordning (2007:515), som är tillämplig på samtliga förvaltningsmyndigheter under regeringen, ersatte verksförordningen den 1 januari 2008. Förordningen innebär ett förtydligande av de tre ledningsformerna enrådighetsmyndighet, styrelsemyndighet och nämndmyndighet. Regleringen av ledningsformen i instruktio-

nerna för de myndigheter som lyder under regeringen har också blivit tydligare och mer enhetlig. I samband med den nya myndighetsförordningen ändrades ett stort antal av myndigheternas instruktioner.

Det behövs enligt riksdagsstyrelsen en språklig anpassning till de begrepp som bl.a. används i den nya myndighetsförordningen eftersom det finns ett värde i att riksdagsförvaltningens instruktion så mycket som möjligt ansluter till de instruktioner som gäller för statliga myndigheter i allmänhet.

Framställningens huvudsakliga innehåll

Riksdagsstyrelsen anser att de förändringar som behövs för att komma till rätta med de nuvarande bristerna i instruktionen är av en sådan omfattning att det behövs en helt omarbetad instruktion. Riksdagsstyrelsen föreslår att den nuvarande instruktionen upphävs och ersätts av den nu föreslagna.

Riksdagsförvaltningens uppgifter sammanförs under en rubrik. Ett nytt uttalat ansvar för att tillhandahålla resurser och service för talmannens och partikansliernas verksamhet och för att vårda och bevara riksdagens byggnader och samlingar föreslås. När det gäller rätten att meddela föreskrifter föreslås vissa förändringar. Förslaget innebär vidare att Riksdagsförvaltningen ska ledas av en styrelse och att riksdagsdirektören ska vara Riksdagsförvaltningens chef. Det tydliggörs att riksdagsstyrelsen även beslutar om förslag till budget för Riksdagsförvaltningen. Möjligheten för styrelsen att överlåta beslutsfattande om föreskrifter till riksdagsdirektören tas bort. Kretsen av chefer som ska anställas genom beslut av riksdagsstyrelsen begränsas. Styrelsen föreslås besluta om lön och andra anställningsvillkor enbart för riksdagsdirektören. Riksdagsförvaltningens föreskrifter ska beslutas av riksdagsstyrelsen. Bestämmelserna om att riksdagsstyrelsen är beslutsför när ordföranden och därutöver minst sex av ledamöterna är närvarande förs oförändrade över från den nuvarande instruktionen. Vidare finns det ett förslag om att även personer utanför styrelsekretsen ska kunna utses till ledamotsrådet.

Förslaget innebär vidare att riksdagsdirektören ansvarar inför styrelsen och svarar för den löpande verksamheten enligt de direktiv som styrelsen beslutar. Riksdagsdirektörens arbetsuppgifter preciseras.

Ansvaret för och innebörden av Riksdagsförvaltningens arbetsgivarpolitik samlas under en bestämmelse. När det gäller ärendenas handläggning föreslår riksdagsstyrelsen en ny bestämmelse om att det ska föras protokoll när det förekommer en skiljaktig mening och att en sådan mening alltid ska anges i samband med att det lämnas underrättelse om innehållet i ett beslut.

Utskottets överväganden

Gällande ordning

Enligt 9 kap. 4 § riksdagsordningen ska riksdagsförvaltningen när det gäller riksdagen och riksdagens myndigheter i den omfattning som riksdagen bestämmer handlägga frågor angående förhandlingar om anställnings- och arbetsvillkor för arbetstagare samt andra personalfrågor, upprätta förslag till anslag på statsbudgeten, dock inte för Riksrevisionen, i övrigt handlägga frågor om förvaltningen inom riksdagen och frågor om förvaltning av ekonomisk natur inom riksdagsförvaltningen utom Riksbanken samt besluta om föreskrifter och råd i dessa frågor. Vilka uppgifter som riksdagsförvaltningen ska utföra inom denna ram får enligt förarbetena (SOU 1972:15 s. 302) ankomma på riksdagen att bestämma i instruktion eller annan lag eller genom beslut i annan form.

I den nu gällande instruktionen (2000:419) för riksdagsförvaltningen anges i den inledande paragrafen sex huvuduppgifter. Riksdagsförvaltningen ska biträda vid behandlingen av riksdagens ärenden, svara för de myndighetsuppgifter och förvaltningsuppgifter som anges i 9 kap. 4 § riksdagsordningen, informera om riksdagens arbete och frågor som rör EU, handlägga ärenden rörande riksdagens internationella kontakter, svara för säkerhet och för fredstida krishantering i riksdagen samt tillhandahålla de resurser och den service m.m. som i övrigt behövs för kammarens, utskottets och övriga riksdagsorgans verksamhet.

Framställningen

Riksdagsförvaltningens uppgifter

Riksdagsstyrelsen framhåller att den nuvarande instruktionen för riksdagsstyrelsen, som tillkom 2000, har blivit svåröverskådlig och innehåller vissa oklarheter. Instruktionen är inte anpassad till den gällande ordningen inom myndigheten och bestämmelserna om ansvarsfördelning och beslutsbefogenheter är otydliga. En ny instruktion behövs vidare mot bakgrund av att det bör göras en anpassning till begrepp som bl.a. används i den nya myndighetsförordningen (2007:515). Riksdagsstyrelsen framhåller värdet i att instruktionen för riksdagsförvaltningen så långt möjligt ansluter till de instruktioner som gäller för statliga myndigheter i allmänhet.

Riksdagsstyrelsen understryker att utgångspunkten är att instruktionen ska ge ett tydligt stöd åt alla de olika verksamheter som ska bedrivas inom myndigheten, vilket ligger i linje med principen att statliga myndigheter i princip bara ska utföra sådan verksamhet som de har författningsstöd för.

I förslaget till instruktion tydliggörs skillnaden mellan riksdagen, som beteckning uteslutande på statsorganet folkrepresentationen, och Riksdagsförvaltningen som myndighet under riksdagen. Myndighetens uppgifter samlas enligt förslaget under en rubrik. Enligt förslaget ska instruktionen inledas med en bestämmelse om att Riksdagsförvaltningen är en myndighet under riksdagen med uppgift att biträda riksdagen.

Bestämmelserna om riksdagsförvaltningens uppgifter i 1 § i den nu gällande instruktionen förs enligt förslaget i stor utsträckning över till den nya instruktionen. Uppgiften att svara för säkerhet och fredstida krishantering i riksdagen ersätts dock av en bestämmelse i 3 § i den nya instruktionen som föreskriver att Riksdagsförvaltningen i sin verksamhet ska beakta totalförsvarets krav samt svara för säkerheten och krisberedskapen i riksdagen.

I 1 § den föreslagna instruktionen har uppgiften att tillhandahålla de resurser och den service m.m. som behövs för kammarens, utskottens och övriga riksdagsorgans verksamhet lyfts fram som första punkt och kompletterats så att även talmannen, riksdagsledamöterna och partikanslierna anges.

Riksdagsstyrelsen framhåller att den lyft fram uppgiften att vårda och bevara byggnader och samlingar och att detta uppdrag bör få stöd i instruktionens inledande paragraf. En ny bestämmelse om detta föreslås och bedöms som angelägen mot bakgrund av att Riksdagsförvaltningen förutom byggnaderna, som är en väsentlig del av det nationella kulturarvet, även ansvarar för värdefulla samlingar i form av bibliotek och arkiv samt en stor konstsamling.

I 2 § i den föreslagna instruktionen finns bestämmelser om vad som åligger Riksdagsförvaltningen, som i stora delar motsvarar nuvarande 2 §. Rätten att meddela föreskrifter för utarbetandet av förslag till anslag på statens budget för riksdagen och dess myndigheter, utom Riksbanken, tas dock bort eftersom några sådana föreskrifter inte meddelats. Uppgiften att upprätta en sammanställning över de finansiella villkor som gäller för respektive myndighet ersätts med uppgiften att upprätta anslagsdirektiv som enligt framställningen kan sägas vara en motsvarighet till regeringssidans regleringsbrev.

Uppgiften att svara för frågor om bl.a. löner och ersättningar till arbetstagare ändras så att den uttryckligen också gäller arvoden samt arbetstagare och arvodesberättigade hos riksdagens nämnder och övriga riksdagsorgan.

I förslagets 7 § har samlats en rad bemyndiganden att meddela föreskrifter. Det gäller ekonomiadministrativa föreskrifter, föreskrifter för tillämpningen av centrala kollektivavtal, personaladministrativa föreskrifter, föreskrifter om att endast den som är svensk medborgare får ha en viss anställning vid Riksdagsförvaltningen samt föreskrifter i övrigt inom verksamhetsområdet. När det gäller krav på svenskt medborgarskap innebär förslaget att riksdagsstyrelsens föreskriftsrätt gentemot riksdagens andra myndigheter tas bort liksom möjligheten att i särskilt fall besluta i frågan.

Riksdagsförvaltningens ledning

I framställningen anges att i förslaget till ny instruktion för Riksdagsförvaltningen behålls och förtydligas ansvarsfördelningen så att den politiska nivån – styrelsen – tillförsäkras mandat att styra förvaltningen i stort, medan riksdagsdirektören anförtros att självständigt leda den löpande verksamheten.

Riksdagsstyrelsen framhåller att den i dag inte formellt kan ses som helt verksamhetsansvarig eftersom det finns en fördelning av ansvaret i instruktionen. Ett flertal arbetsuppgifter och därmed även ansvar ligger tydligt på riksdagsdirektören. Riksdagsstyrelsens övergripande ansvar förutsätter en långt gången delegation till riksdagsdirektören. Riksdagsstyrelsen understryker att den ansvarar för verksamheten inför riksdagen och att en förutsättning för att kunna ta detta ansvar är att den interna ansvars- och arbetsfördelningen är tydligt reglerad i instruktionen, arbetsordningen och andra föreskrifter. Riksdagsstyrelsen föreslår en bestämmelse under rubriken *Myndighetens ledning* där det slås fast att Riksdagsförvaltningen leds av en styrelse (8 §) och att bestämmelser om att riksdagsdirektören är chef för Riksdagsförvaltningen ges under rubriken *Riksdagsdirektörens ansvar inför styrelsen* (18–19 §§).

Under rubriken *Styrelsens ansvar* i riksdagsstyrelsens lagförslag föreskrivs (9 §) att styrelsen ansvarar inför riksdagen för verksamheten och ska se till att den bedrivs effektivt och enligt gällande rätt, att den redovisas på ett tillförlitligt och rättvisande sätt samt att Riksdagsförvaltningen hushållar väl med statens medel.

I 10 § anges i nio punkter vad styrelsen ska besluta om, vilket i huvudsak motsvarar vad som gäller enligt den nu gällande instruktionen, bl.a. föreskrifter som enligt instruktionen och annan lag får meddelas av Riksdagsförvaltningen. Vissa förändringar föreslås dock. Möjligheten för styrelsen att överlåta till riksdagsdirektören att besluta föreskrifter tas bort. Enligt riksdagsstyrelsens mening bör myndighets föreskrifter beslutas på högsta möjliga nivå, dvs. i detta fall av riksdagsstyrelsen. Den mängd föreskrifter som årligen beslutas är enligt framställningen inte av så stor omfattning att det motiverar ett undantag från denna princip. I uppräkningsavsnittet av vad styrelsen får besluta om anges – liksom i den nu gällande instruktionen – arbetsordning och verksamhetsplan. Arbetsordningen ska enligt riksdagsstyrelsen innehålla beslut om de närmare föreskrifterna om myndighetens organisation, arbetsfördelningen mellan styrelsen och myndighetschefen, delegerandet av beslutanderätt inom myndigheten, handläggningen av ärenden och formerna i övrigt för verksamheten. Styrelsens uppgift när det gäller anställningsbeslut föreslås ändrad i så måtto att den avser en biträdande riksdagsdirektör, avdelningschefer, chefer för utskottskansli och en chef för EU-nämndens kansli. I jämförelse med den nuvarande bestämmelsen betyder detta att chefen för riksdagens internationella kansli, säkerhetschefen och chefen för riksdagens utredningstjänst tas bort från uppräkningsavsnittet av vad styrelsen ska besluta om. Förslaget

innebär också att den parlamentariska styrelsen ska besluta om lön och anställningsförmåner bara när det gäller riksdagsdirektören. När det gäller den biträdande riksdagsdirektören och anställningar på avdelningsnivå eller motsvarande beslutas detta av riksdagsdirektören.

I likhet med vad som gäller enligt den nuvarande instruktionen finns det i förslagets uppräkningsav vad styrelsen ska besluta om frågor som är av större vikt eller principiell betydelse eller som riksdagsdirektören hänskjuter till styrelsen.

Bestämmelsen i den nuvarande instruktionen om att styrelsen är beslutsför när ordföranden och därutöver minst sex av styrelsens ledamöter är närvarande föreslås bli överförd till den nya instruktionen.

Delegering

Riksdagsstyrelsen föreslår i den nya 17 § första stycket instruktionen för Riksdagsförvaltningen att riksdagsstyrelsen får överlåta till riksdagsdirektören att avgöra ärenden om anställningar av biträdande riksdagsdirektör, avdelningschefer, chefer för utskottskanslier och chefen för EU-nämndens kansli. Likaså ska riksdagsstyrelsen enligt andra stycket i samma paragraf kunna överlåta till riksdagsdirektören att avgöra ärenden om kollektivavtal m.m., åtgärder med anledning av Riksrevisionsrapporter över Riksdagsförvaltningens verksamhet och redovisning samt vidta åtgärder med anledning av internrevisionens redovisning och revisionsplan när styrelsens beslut inte utan olägenhet kan avvaktas. Bestämmelsen omfattar de ärenden som i enligt nuvarande instruktion kan beslutas av riksdagsdirektören i brådskande fall, med undantag för rätten att besluta om föreskrifter. Styrelsens rätt att enligt 17 § i den nuvarande instruktionen överlåta till riksdagsdirektören att besluta föreskrifter som är brådskande eller inte är av större vikt eller principiell betydelse föreslås bli borttagen.

Beslut som har fattats av riksdagsdirektören ska anmälas för styrelsen vid dess nästkommande sammanträde.

Ledamotsrådet

Ledamotsrådet är ett rådgivande organ för ärenden av ledamotsnära karaktär. Ansvar för beslutsfattandet i de ärenden som inte är obligatoriska styrelseärenden åvilar riksdagsdirektören. Riksdagsdirektören är sammankallande och leder rådets sammanträden som äger rum relativt regelbundet.

Riksdagsstyrelsen föreslår att även personer utanför styrelsesekretsen ska kunna utses att ingå i ledamotsrådet. Till skillnad från den nuvarande ordningen som innebär att styrelsen inom sig utser ledamöter till rådet föreslås att varje parti föreslår den person som partiet önskar se som sin representant.

Riksdagsdirektören

Riksdagsstyrelsen föreslår att det under rubriken *Riksdagsdirektörens ansvar inför styrelsen* förs in en bestämmelse (18 §) i instruktionen som anger att riksdagsdirektören, som är chef för Riksdagsförvaltningen, ansvarar inför styrelsen och ska svara för den löpande verksamheten enligt de direktiv som styrelsen beslutar. Under rubriken föreslås det också att det förs in en bestämmelse som motsvarar den nu gällande bestämmelsen om vem som ska sköta riksdagsdirektörens uppgift när denne inte är i tjänst eller är på tjänsteresa (19 §). Dessutom föreslås det i denna paragraf en bestämmelse om att den biträdande riksdagsdirektören även i övrigt ersätter riksdagsdirektören i den utsträckning denne bestämmer.

Under rubriken *Riksdagsdirektörens uppgifter* förs enligt förslaget in bestämmelser (20 §) motsvarande huvuddelen av bestämmelserna om vad som åligger riksdagsdirektören i 18 § i den nu gällande instruktionen för riksdagsförvaltningen. Enligt den nu gällande 18 § punkt 4 åligger det riksdagsdirektören att beakta de krav som ställs på verksamheten när det gäller totalförsvaret, en ekologiskt hållbar utveckling, jämställdheten mellan kvinnor och män samt etnisk mångfald i arbetslivet. Denna bestämmelse förs inte över till den nya instruktionen. I den utredning som ligger till grund för riksdagsstyrelsens framställning föreslogs som punkt 4 att riksdagsdirektören ska verka för en hållbar utveckling och för att myndighetens påverkan på miljön minimeras. I framställningen understryker riksdagsstyrelsen vikten av detta arbete och att det också är ett prioriterat område i verksamheten. Styrelsen delar dock uppfattningen i Regeringskansliets remissvar att sådana hänsyn ska tas utan direkt krav på det i lagen. Detta ansvar kan inordnas under andra punkter i förslaget.

Under rubriken föreslås också en bestämmelse (21 §) om att riksdagsdirektören, i de delar detta inte regleras i riksdagsordningen, får besluta om Riksdagsförvaltningens interna organisation. Bestämmelsen syftar till att undvika oklarheter om var och av vem beslut om organisationen fattas. Enligt riksdagsstyrelsens mening bör regleringen av organisationen utformas på ett sådant sätt att interna organisationsförändringar m.m. inte behöver bli föremål för riksdagsbehandling. Inte heller bör riksdagsstyrelsen tyngas med ärenden som rör myndighetens sätt att internt organisera arbetet på lägre nivå. Riksdagsstyrelsen beslutar i mer övergripande frågor och om förvaltningens arbetsordning. Enligt förslaget ska riksdagsdirektören i linje med sin operativa roll besluta om myndighetens organisation på lägre nivå. Därmed begränsas enligt förslaget styrelsens ärenden till frågor med mer strategisk inriktning.

Under rubriken *Riksdagsstyrelsens uppgifter* föreslås en bestämmelse (22 §) om att riksdagsdirektören ska svara för Riksdagsförvaltningens arbetsgivarpolitik och även företräda Riksdagsförvaltningen som arbetsgivare.

Enligt 25 § tredje stycket i förslaget är riksdagsdirektören ordförande i personalansvarsnämnden.

Övrigt

Riksdagsstyrelsens förslag innebär att ansvaret för och innebörden av riksdagsförvaltningens *arbetsgivarpolitik* samlas under en bestämmelse om att Riksdagsförvaltningen ska se till att anställda är väl förtroagna med myndighetens uppdrag, ska skapa goda arbetsförhållanden och ta till vara och utveckla de anställdas kompetens och erfarenhet samt verka för jämställdhet mellan kvinnor och män samt mångfald i arbetslivet (23 §). Förslaget motsvarar bestämmelser som finns i nuvarande 18 och 19 §§ instruktionen för riksdagsförvaltningen om vad som åligger riksdagsdirektören.

Bestämmelserna om *personalansvarsnämnden* i den nu gällande instruktionen för riksdagsförvaltningen förs i huvudsak över till den nya instruktionen.

Bestämmelser om *ärendenas handläggning* i 25–30 §§ i den nu gällande instruktionen förs enligt förslaget i allt väsentligt över till den nya instruktionen i 27–28 §§. Förslaget skiljer sig från myndighetsförordningen i två avseenden. Protokoll ska föras när det förekommer skiljaktiga meningar eller när det behövs protokoll av någon annan orsak. Dessutom ska en skiljaktig mening alltid anges när en underrättelse lämnas om innehållet i ett beslut fattat av Riksdagsförvaltningen.

De bestämmelser som föreslås under rubriken *Riksdagsförvaltningens rätt att företräda staten vid domstol och Överklagande* (29–30 §§) motsvarar bestämmelserna i 6 och 31 §§ i den nu gällande instruktionen.

En av de följdändringar som föreslås gäller lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter. Utskottet har uppmärksammat på att det finns ett behov av att ändra ytterligare en bestämmelse i denna lag. Den 1 januari 2010 infördes ändringar i en rad av lagens bestämmelser, som gällde riksdagsledamöternas pensionssystem. Bland annat infördes ett nytt 11 kap. med bestämmelser om efterlevandepension. I riksdagsstyrelsens framställning 2009/10:RS1 Riksdagsledamöternas pensionssystem framhölls att när det gäller ledamöter som avlider under tjänstgöringstiden är tidsgränser och nivåer för efterlevandepensioner anpassade till vad som gäller för statstjänstemän enligt PA 03. Utskottet har uppmärksammat på att det uppstått en felskrivning i 11 kap. 4 § andra stycket 3 som anger att efterlevandepension till barn betalas med 23,5 % av underlaget enligt femte stycket till den del det överstiger 20 men inte 30 basbelopp. Motsvarande procentsats i PA 03 är 12,5 %.

Utskottets ställningstagande

Utskottet välkomnar förslaget till ny instruktion för Riksdagsförvaltningen, som innehåller en rad förbättringar. Genom förslaget undanröjs vissa oklarheter, och ansvarsfördelningen mellan Riksdagsstyrelsen och riksdagsdirektören klarläggs. Vidare anpassas instruktionen för riksdagsförvaltningen till rådande förhållanden och språket moderniseras.

I ett avseende har emellertid en oklarhet uppstått. Det gäller riksdagsstyrelsens respektive riksdagsdirektörens rätt att besluta föreskrifter. Enligt 10 § 4 ska styrelsen besluta föreskrifter som enligt instruktionen eller andra författningar får meddelas av Riksdagsförvaltningen. Den nuvarande bestämmelsen i 17 § instruktionen om att styrelsen får överlämna till riksdagsdirektören att besluta om sådana föreskrifter som inte är av större vikt eller principiell betydelse får ingen motsvarighet i den föreslagna instruktionen. I framställningen (s. 31) framhålls att möjligheten för riksdagsstyrelsen att överlåta till riksdagsdirektören att besluta sådana föreskrifter som inte är av större vikt eller principiell betydelse tas bort. Enligt riksdagsstyrelsens mening torde sådana föreskrifter inte existera utan föreskriftsformen bör reserveras för regler som beslutas av styrelsen. I övriga fall bör enligt framställningen författningsformen internföreskrift användas, vilket beslutas av riksdagsdirektören. Internföreskrifter är enligt framställningen bindande rättsregler som bestämmer de anställdas handlande.

Enligt 8 kap. 1 § regeringsformen meddelas föreskrifter av riksdagen genom lag och av regeringen genom förordning. Föreskrifter kan också, efter bemyndigande av riksdagen eller regeringen, meddelas av andra myndigheter än regeringen och av kommuner. Detta innebär att det krävs bemyndigande för att en myndighet ska kunna meddela föreskrifter. Det bemyndigande för riksdagsstyrelsen att besluta föreskrifter som föreslås i framställningen ger intryck av att vara heltäckande och – i avsaknad av undantagsbestämmelser – inte ge utrymme för riksdagsdirektören att besluta föreskrifter. Också generella internföreskrifter är sådana föreskrifter som omfattas av kravet på bemyndigande. Enligt regeringens proposition om kungörande av lagar och andra författningar (prop. 1975/76:112 s. 68) hänförs till författning bl.a. bindande föreskrifter som riksdagen riktar till en eller flera underordnade myndigheter eller som en annan myndighet än regeringen riktar till sin egen personal.

Mot denna bakgrund finns det enligt utskottets mening anledning att tydliggöra i instruktionen att riksdagsdirektören kan meddela interna föreskrifter. Utskottet föreslår därför att det i bestämmelsen i 10 § instruktionen som gäller riksdagsstyrelsens uppgift att besluta föreskrifter görs ett undantag för föreskrifter som får meddelas av riksdagsdirektören enligt 21 §. Utskottet anser också att punkten 5 i 10 § bör byta plats med punkten 4 som bl.a. gäller uppgiften att besluta om arbetsordning.

Bestämmelsen i 21 § gäller riksdagsdirektörens rätt att besluta om Riksdagsförvaltningens organisation. Bestämmelsen i 21 § bör i klagörande syfte kompletteras med ett bemyndigande att meddela föreskrifter när det gäller organisationen. Det finns beträffande 21 § dessutom anledning att undanta inte bara riksdagsordningens reglering om organisationen utan även reglering i andra författningar. Det kan t.ex. avse de regler om organisationen som finns i instruktionen eller i arbetsordningen.

När det gäller 25 § instruktionen vill utskottet beröra bestämmelsen i andra stycket som föreskriver att riksdagsdirektören är ordförande i personalansvarsnämnden. Det behövs följaktligen inte någon reglering i arbetsordningen om detta, vilket aviseras i framställningen.

I riksdagsstyrelsens lagförslag nr 5 med förslag till lag om ändring i lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen bör vidare hänvisningen till 7 § i instruktionen enbart avse punkterna 1 och 2. Orden ”första stycket” bör utgå eftersom 7 § bara innehåller ett stycke.

Utskottet tillstyrker följaktligen riksdagsstyrelsens lagförslag med denna ändring samt med de ändringar i 10 och 21 §§ som utskottet föreslår i *bilaga 3*.

Utskottet vill i detta sammanhang också på eget initiativ föreslå en rättelse i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter. Genom en felskrivning i 11 kap. 4 § andra stycket 3 har det angetts att efterlevandepension till barn betalas med 23,5 % av underlaget enligt femte stycket till den del det överstiger 20 men inte 30 basbelopp. Procentsatsen ska med hänsyn till motsvarade procentsats i PA 03 rätteligen vara 12,5 %. Utskottet lägger följaktligen fram ett förslag till ändring av 11 kap. 4 § lagen om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter i syfte att rätta felskrivningen, se *bilaga 3*.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Framställningen

Framställning 2010/11:RS3 En ny instruktion för riksdagsförvaltningen:

Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till

1. lag med instruktion för Riksdagsförvaltningen,
2. lag om ändring i lagen (1989:186) om överklagande av administrativa beslut av riksdagsförvaltningen och riksdagens myndigheter,
3. lag om ändring i lagen (2006:128) om säkerhetsskydd i riksdagen och dess myndigheter,
4. lag om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter,
5. lag om ändring i lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen,
6. lag om ändring i lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ,
7. lag om ändring i lagen (RFS 1980:4) (1980:607) om beslutande organ i frågor om disciplinansvar m.m. beträffande arbetstagare hos riksdagen och dess myndigheter.

BILAGA 2

Riksdagsstyrelsens lagförslag

1 Förslag till lag med instruktion för Riksdagsförvaltningen

Härigenom föreskrivs följande.

Uppgifter

1 § Riksdagsförvaltningen är en myndighet under riksdagen med uppgift att biträda riksdagen.

Riksdagsförvaltningen ska

1. tillhandahålla resurser och service för talmannens, kammarens, utskottens och övriga riksdagsorgans verksamhet samt för riksdagsledamöterna och partikanslierna,

2. svara för de myndighetsfunktioner och förvaltningsuppgifter som anges i 9 kap. 4 § riksdagsordningen,

3. informera om riksdagens arbete och frågor som rör EU samt handlägga ärenden om riksdagens internationella kontakter, och

4. vårda och bevara de byggnader och samlingar som riksdagen och Riksdagsförvaltningen disponerar.

2 § Riksdagsförvaltningen ska om annat inte är särskilt föreskrivet

1. upprätta förslag till anslag på statens budget för riksdagen och Riksdagsförvaltningen,

2. utfärda anvisningar för utarbetandet av förslag till anslag på statens budget för riksdagens myndigheter utom Riksbanken,

3. upprätta anslagsdirektiv för var och en av riksdagens myndigheter, utom Riksbanken, över de finansiella villkor som gäller för respektive myndighet med anledning av riksdagens beslut om statens budget,

4. besluta i frågor om ekonomiska förmåner enligt lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter respektive den upphävda lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet,

5. ansvara för löner, arvoden och andra ersättningar till arbetstagare och arvodesberättigade hos Riksdagsförvaltningen, riksdagens nämnder och övriga riksdagsorgan samt svara för hanteringen av pensioner och andra förmåner till dessa och deras efterlevande,

6. ingå centrala kollektivavtal samt i övrigt utöva arbetsgivarens befogenheter enligt dessa när det gäller riksdagens myndigheter samt företrädare riksdagens myndigheter som arbetsgivare i arbetstvister om kollektivavtal som har slutits av Riksdagsförvaltningen.

Riksdagsförvaltningen ska ge riksdagens myndigheter möjlighet att framföra sina synpunkter på förhandlingsfrågor som direkt berör respektive myndighet.

Riksdagsförvaltningen får till en av riksdagens myndigheter överlämna handläggningen av en avtalsfråga som är av betydelse för den myndigheten.

3 § Riksdagsförvaltningen ska i sin verksamhet beakta totalförsvarets krav samt svara för säkerheten och krisberedskapen i riksdagen.

4 § Riksdagsförvaltningen får

1. inom myndighetens fastigheter upplåta lägenheter och lokaler,
2. inom sitt verksamhetsområde tillhandahålla varor och tjänster för vilka avgifter får tas ut.

Riksdagsförvaltningen bestämmer avgifternas storlek.

5 § Riksdagsförvaltningen får delta i internationellt biståndsarbete inom det parlamentariska området.

6 § Riksdagsförvaltningen får överlämna en uppgift att handlägga frågor som anges i 2 § första stycket 4 till en annan myndighet. Vad som sägs om Riksdagsförvaltningen ska i sådant fall gälla den myndigheten när det gäller det som föreskrivs i

- 8 kap. och 13 kap. 22–26 §§ lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter, och
- 9 kap. 18–22 §§ den upphävda lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet.

7 § Riksdagsförvaltningen får

1. meddela ekonomiadministrativa föreskrifter enligt 46 § lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen för riksdagens myndigheter utom Riksbanken och Riksrevisionen,
2. meddela de föreskrifter som behövs för tillämpningen av centrala kollektivavtal som Riksdagsförvaltningen ingått,
3. meddela personaladministrativa föreskrifter i övrigt för riksdagens myndigheter utom Riksrevisionen,
4. meddela föreskrifter om att endast den som är svensk medborgare får ha en viss anställning vid Riksdagsförvaltningen, och
5. inom sitt verksamhetsområde meddela föreskrifter utöver vad som följer av punkterna 1–4.

Myndighetens ledning

8 § Riksdagsförvaltningen leds av en styrelse. Bestämmelser om val av ledamöter och om ordförande i riksdagsstyrelsen finns i riksdagsordningen.

Styrelsens ansvar

9 § Styrelsen ansvarar inför riksdagen för verksamheten och ska se till att den bedrivs effektivt och enligt gällande rätt, att den redovisas på ett tillförlitligt och rättvisande sätt samt att Riksdagsförvaltningen hushållar väl med statens medel.

10 § Styrelsen beslutar om

1. framställningar och redogörelser till riksdagen,
2. Riksdagsförvaltningens årsredovisning och förslag till budget för riksdagen och Riksdagsförvaltningen,
3. åtgärder med anledning av Riksrevisionens rapporter över Riksdagsförvaltningens verksamhet och den redovisning som styrelsen ska lämna till riksdagen enligt 44 § lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen,
4. föreskrifter som enligt denna lag eller andra författningar får meddelas av Riksdagsförvaltningen,
5. Riksdagsförvaltningens arbetsordning och verksamhetsplan,
6. slutande av kollektivavtal med arbetstagarnas huvudorganisationer, avbrytande av andra förhandlingar än förhandlingar i tvister om avtal, lockouter eller andra stridsåtgärder samt andra förhandlingsfrågor som är av principiell natur eller har större ekonomisk betydelse eller är gemensamma för riksdagens myndigheter,
7. anställning av en biträdande riksdagsdirektör, avdelningschefer, chefer för utskottskanslier och en chef för EU-nämndens kansli,
8. lön och andra anställningsförmåner för riksdagsdirektören, och
9. sådana frågor som är av större vikt eller principiell betydelse eller som riksdagsdirektören hänskjuter till styrelsen.

11 § Bestämmelser om styrelsens ansvar för internrevision finns i lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen.

Styrelsens arbetsformer

12 § Bestämmelser om riksdagsstyrelsens sammansättning finns i riksdagsordningen.

13 § Riksdagsstyrelsen är beslutsför när ordföranden och därutöver minst sex ledamöter är närvarande.

Vid omröstning tillämpas bestämmelserna i 18 § förvaltningslagen (1986:223).

Ledamotsrådet

14 § Riksdagsstyrelsen utser för valperioden ett råd för beredning av ledamotsnära frågor.

I ledamotsrådet ska en representant för varje partigrupp ingå. Riksdagsstyrelsen utser även ersättare för ledamöterna i rådet.

Ledamotsrådet sammanträder på kallelse av riksdagsdirektören.

15 § Innan riksdagsdirektören avgör ett ärende av större vikt eller principiell betydelse för riksdagens ledamöter ska han eller hon samråda med ledamotsrådet.

Om två eller flera ledamöter i rådet är emot riksdagsdirektörens förslag till avgörande av ett förelagt ärende ska riksdagsdirektören hänskjuta ärendet till riksdagsstyrelsen för beslut.

Delegering

16 § Ärenden som inte enligt 10 och 25 §§ ska beslutas av riksdagsstyrelsen eller personalansvarsnämnden beslutas av riksdagsdirektören eller, om inte riksdagsstyrelsen bestämt något annat, av den som riksdagsdirektören utser.

17 § Riksdagsstyrelsen får överlåta till riksdagsdirektören att avgöra ärenden som avses i 10 § 7.

Riksdagsstyrelsen får även överlåta till riksdagsdirektören att avgöra ärenden som avses i 10 § 3 och 6 samt vidta åtgärder med anledning av internrevisionens redovisning och revisionsplan när styrelsens beslut inte utan olägenhet kan avvaktas.

Sådana beslut ska anmälas för styrelsen vid dess nästkommande sammanträde.

Riksdagsdirektörens ansvar inför styrelsen

18 § Riksdagsdirektören är chef för Riksdagsförvaltningen. Riksdagsdirektören ansvarar inför styrelsen och ska svara för den löpande verksamheten enligt de direktiv som styrelsen beslutar.

Riksdagsdirektören ska hålla styrelsen informerad om verksamheten, förse styrelsen med underlag för beslut och verkställa styrelsens beslut.

19 § När riksdagsdirektören inte är i tjänst eller är på tjänsteresa ska uppgifterna som chef för Riksdagsförvaltningen i första hand skötas av den biträdande riksdagsdirektören och i andra hand av en tjänsteman inom Riksdagsförvaltningen som riksdagsdirektören utsett efter samråd med talmanen.

Den biträdande riksdagsdirektören ersätter även i övrigt riksdagsdirektören i den utsträckning som riksdagsdirektören bestämmer.

Riksdagsdirektörens uppgifter

20 § Riksdagsdirektören ska förutom att svara för den löpande verksamheten även

1. fortlöpande följa upp och pröva Riksdagsförvaltningens verksamhet och konsekvenserna av de föreskrifter och särskilda beslut som rör verksamheten samt vidta de åtgärder som behövs,

2. se till att riksdagsledamöternas, allmänhetens och andras kontakter med Riksdagsförvaltningen underlättas genom en god service och tillgänglighet, genom information och genom ett vårdat, enkelt och begripligt språk i Riksdagsförvaltningens skrivelser och beslut,

3. verka för att Riksdagsförvaltningen genom samverkan med andra statliga myndigheter och på annat sätt tar till vara de fördelar som kan vinnas för staten som helhet.

21 § Riksdagsdirektören får besluta om Riksdagsförvaltningens organisation i de delar detta inte är reglerat i riksdagsordningen.

22 § Riksdagsdirektören ska svara för Riksdagsförvaltningens arbetsgivarpolitik enligt 23 § och företräda Riksdagsförvaltningen som arbetsgivare.

Riksdagsförvaltningens arbetsgivarpolitik

23 § Riksdagsförvaltningen ska

1. se till att de anställda är väl förtrogna med myndighetens uppdrag,
2. skapa goda arbetsförhållanden och ta till vara och utveckla de anställdas kompetens och erfarenhet, och
3. verka för jämställdhet mellan kvinnor och män samt för mångfald i arbetslivet.

Anställningar och uppdrag

24 § Riksdagsdirektören väljs av riksdagen enligt bestämmelser i riksdagsordningen.

Annan personal anställs av Riksdagsförvaltningen.

Personalansvarsnämnd

25 § Vid myndigheten ska det finnas en personalansvarsnämnd.

Riksdagsförvaltningens personalansvarsnämnd prövar följande frågor när det gäller anställda i Riksdagsförvaltningen:

1. skiljande från anställning på grund av personliga förhållanden, dock inte i fråga om provanställning,
2. disciplinansvar,
3. åtalsanmälan, och
4. avstängning.

Riksdagsdirektören är ordförande i personalansvarsnämnden.

Riksdagsförvaltningen får meddela föreskrifter om nämndens sammansättning i övrigt och om dess verksamhet.

26 § Personalansvarsnämnden är beslutsför när ordföranden och minst hälften av de andra ledamöterna är närvarande.

Ärendenas handläggning

27 § Ärendena ska avgöras efter föredragning.

Riksdagsförvaltningen får i arbetsordningen eller i särskilda beslut bestämma att ärenden som avgörs av någon annan än riksdagsdirektören inte behöver föredras.

Riksdagsdirektören får utan föredragning fatta sådana beslut som inte kan skjutas upp till dess att man har hunnit att föredra ärendet.

28 § För varje beslut i ett ärende ska det upprättas en handling som visar

1. dagen för beslutet,
2. beslutets innehåll,
3. vem som fattat beslutet,
4. vem som varit föredragande, och
5. vem som varit med vid den slutliga handläggningen utan att delta i avgörandet.

Protokoll ska föras när det förekommer skiljaktiga meningar eller när protokoll behövs av någon annan orsak.

Om en skiljaktig mening finns ska den alltid anges när en underrättelse lämnas om innehållet i ett beslut fattat av Riksdagsförvaltningen.

Riksdagsförvaltningens rätt att företräda staten vid domstol

29 § Inom sitt verksamhetsområde företräder Riksdagsförvaltningen staten vid domstol.

Riksdagsförvaltningen får uppdra åt en annan myndighet eller åt ett ombud att föra Riksdagsförvaltningens talan.

Överklagande

30 § Bestämmelser om överklagande av beslut av Riksdagsförvaltningen finns i lagen (1989:186) om överklagande av administrativa beslut av Riksdagsförvaltningen och riksdagens myndigheter.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011 då lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen ska upphöra att gälla.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:186) om överklagande av administrativa beslut av riksdagsförvaltningen och riksdagens myndigheter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1989:186) om överklagande av administrativa beslut av riksdagsförvaltningen och riksdagens myndigheter dels att i rubriken till lagen och i 1, 5 och 6 §§ ordet ”riksdagsförvaltningen” ska skrivas med stor begynnelsebokstav, dels att 2, 3 och 8 §§ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Ett beslut som gäller anställning hos riksdagen eller dess myndigheter får överklagas i enlighet med vad som anges i denna lag om beslutet

1. gäller tjänstetillsättning med de undantag som framgår av 3 § och saken inte enbart avser tvist om kollektivavtal,

2. gäller en fråga som är reglerad i lag eller i annan författning och det i samma författning föreskrivs att beslut i frågan får överklagas.

Ett beslut som gäller anställning hos riksdagens myndigheter får överklagas i enlighet med vad som anges i denna lag om beslutet

1. gäller en annan anställning än en sådan som anges i 3 § och saken inte enbart avser tvist om kollektivavtal,

3 §²

Ett beslut om tjänstetillsättning får inte överklagas om det avser någon av följande tjänster

hos riksdagen – biträdande riksdagsdirektör och chef för kammarkansliet, chef för administrativa avdelningen, biträdande kammarsekreterare, chef för utskottskansli, chef för EU-nämndens kansli och chef för riksdagens internationella kansli,

hos Riksbanken – ledamöter av direktionen och chef för revisionsenhet, hos Riksdagens ombudsmän – chef för ombudsmännens kansli.

Ett beslut om anställning får inte överklagas om det avser någon av följande anställningar

hos Riksdagsförvaltningen – biträdande riksdagsdirektör, avdelningschef, chef för ett utskottskansli eller chef för EU-nämndens kansli,

8 §

Överklagande av ett sådant beslut om tjänstetillsättning som tillkännages genom anslag skall göras

Överklagande av ett sådant beslut om anställning som tillkännages genom anslag ska göras inom

¹ Senaste lydelse 2000:428.

² Senaste lydelse 2009:177.

inom tre veckor från den dag då beslutet anslogs. Andra beslut *skall* överklagas inom tre veckor från den dag då den klagande fick del av beslutet

tre veckor från den dag då beslutet anslogs. Andra beslut ska överklagas inom tre veckor från den dag då den klagande fick del av beslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:128) om säkerhetsskydd i riksdagen och dess myndigheter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2006:128) om säkerhetsskydd i riksdagen och dess myndigheter

dels att i 1 och 2 §§ ordet "riksdagsförvaltningen" ska skrivas med stor begynnelsebokstav,

dels att 10 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

Av 5 § lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen framgår att riksdagsförvaltningen får meddela föreskrifter inom sitt verksamhetsområde

Av 7 § lagen (2011:000) med instruktion för Riksdagsförvaltningen framgår att Riksdagsförvaltningen får meddela föreskrifter inom sitt verksamhetsområde

Övriga myndigheter som avses i 1 § får meddela de närmare föreskrifter inom sitt verksamhetsområde som behövs för tillämpning av

1. denna lag och
2. säkerhetsskyddslagens (1996:627) bestämmelser om säkerhetsprövning.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter

dels att i 4 kap. 2, 2 a, 3 och 3 a §§, 5 kap. 2, 4, 6, 8 och 10 §§, 8 kap. 13 §, 9 kap. 8 och 9 §§, 11 kap. 8 §, 13 kap. 7, 18 och 21 §§, 15 kap. 2 § och 16 kap. 1 § ordet ”riksdagsförvaltningen” ska skrivas med stor begynnelsebokstav,

dels att 13 kap. 22 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 kap.

22 §¹

Den som vill att inkomstgaranti ska betalas ut ska skriftligen ansöka om det hos Statens tjänstepensionsverk enligt 2 a § 1 lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen.

Inkomstgaranti kan inte betalas ut för längre tid tillbaka än sex månader före ansökningsmånaden.

Den som vill att inkomstgaranti ska betalas ut ska skriftligen ansöka om det hos Statens tjänstepensionsverk enligt vad som följer av 6 § lagen (2011:000) med instruktion för Riksdagsförvaltningen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

¹ Senaste lydelse 2010:522.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen

dels att i 18 och 23 §§ ordet "riksdagsförvaltningen" ska skrivas med stor begynnelsebokstav,

dels att 5 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §¹

Riksrevisorn med administrativt ansvar beslutar om arbetsordning och verksamhetsplan samt de ekonomi- och personaladministrativa föreskrifter som ska gälla för den egna verksamheten och som inte ska beslutas av *riksdagsförvaltningen* enligt 2 § första stycket 2 och 7 lagen (2000:419) med instruktion för *riksdagsförvaltningen* eller av riksdagsstyrelsen enligt 46 § lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för *riksdagsförvaltningen*, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen.

Enligt förutsättningar som anges i 6 § första stycket 2 och 3 lagen (1994:260) om offentlig anställning får riksrevisorn med administrativt ansvar i särskilda fall besluta att endast svenska medborgare får vara anställda inom Riksrevisionen.

Riksrevisorn med administrativt ansvar beslutar om arbetsordning och verksamhetsplan samt de ekonomi- och personaladministrativa föreskrifter som ska gälla för den egna verksamheten och som inte ska beslutas av *Riksdagsförvaltningen* enligt 7 § första stycket 1 och 2 lagen (2011:000) med instruktion för *Riksdagsförvaltningen* eller av riksdagsstyrelsen enligt 46 § lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för *Riksdagsförvaltningen*, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen.

Enligt *de* förutsättningar som anges i 6 § första stycket 2 och 3 lagen (1994:260) om offentlig anställning får riksrevisorn med administrativt ansvar i särskilda fall besluta att endast svenska medborgare får vara anställda inom Riksrevisionen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

¹ Senaste lydelse 2010:1817.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ

Häri genom föreskrivs i fråga om lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ

dels att i 2 § orden "rådet för ledamotsnära frågor" ska bytas ut mot "ledamotsrådet",

dels att i 3 § ordet "riksdagsförvaltningen" ska skrivas med stor begynnelsebokstav¹.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

¹ Senaste lydelse av 2 § 2010:1418.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (RFS 1980:4) (1980:607) om beslutande organ i frågor om disciplinansvar m.m. beträffande arbetstagare hos riksdagen och dess myndigheter

Häriigenom föreskrivs att 3 § lagen (RFS 1980:4) (1980:607) om beslutande organ i frågor om disciplinansvar m.m. beträffande arbetstagare hos riksdagen och dess myndigheter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Riksdagens ansvarsnämnd beslutar i frågor om disciplinansvar och åtalsanmälan enligt lagen (1994:260) om offentlig anställning samt om avskedande enligt lagen (1982:80) om anställningsskydd när det gäller arbetstagare som *skall* anställas genom beslut av *Riksdagens förvaltningsstyrelse* och andra arbetstagare som styrelsen bestämmer.

Nämnden består av ordförande, vice ordförande och tre andra ledamöter. Ordföranden och vice ordföranden *skall* vara jurister och ha erfarenhet som domare.

Riksdagens ansvarsnämnd beslutar i frågor om disciplinansvar och åtalsanmälan enligt lagen (1994:260) om offentlig anställning samt om avskedande enligt lagen (1982:80) om anställningsskydd när det gäller arbetstagare som *ska* anställas genom beslut av *riksdagsstyrelsen* och andra arbetstagare som styrelsen bestämmer.

Nämnden består av *en* ordförande, *en* vice ordförande och tre andra ledamöter. Ordföranden och vice ordföranden *ska* vara jurister och ha erfarenhet som domare.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

¹ Senaste lydelse 1994:271.

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

1. Förslaget till lag med instruktion för riksdagsförvaltningen

*Riksdagsstyrelsens förslag**Utskottets förslag*

10 §

Styrelsen beslutar om

1. framställningar och redogörelser till riksdagen,
2. Riksdagsförvaltningens årsredovisning och förslag till budget för riksdagen och Riksdagsförvaltningen,
3. åtgärder med anledning av Riksrevisionens rapporter över Riksdagsförvaltningens verksamhet och den redovisning som styrelsen ska lämna till riksdagen enligt 44 § lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen,
4. föreskrifter som enligt denna lag eller andra författningar får meddelas av Riksdagsförvaltningen,
5. Riksdagsförvaltningens arbetsordning och verksamhetsplan,
6. slutande av kollektivavtal med arbetstagarnas huvudorganisationer, avbrytande av andra förhandlingar än förhandlingar i tvister om avtal, lock-out eller andra stridsåtgärder samt andra förhandlingsfrågor som är av principiell natur eller har större ekonomisk betydelse eller är gemensamma för riksdagens myndigheter,
7. anställning av en biträdande riksdagsdirektör, avdelningschefer, chefer för utskottskanslier och en chef för EU-nämndens kansli,
8. lön och andra anställningsförmåner för riksdagsdirektören, och
9. sådana frågor som är av större vikt eller principiell betydelse eller som riksdagsdirektören hänskjuter till styrelsen.

21 §

Riksdagsdirektören får besluta om Riksdagsförvaltningens organisation i de delar detta inte är reglerat i riksdagsordningen.

Riksdagsdirektören får *föreskriva och för särskilda fall* besluta om Riksdagsförvaltningens organisation i de delar detta inte är reglerat i riksdagsordningen *eller annan författning*.

2. Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter

dels att i 4 kap. 2, 2 a, 3 och 3 a §§, 5 kap. 2, 4, 6, 8 och 10 §§, 8 kap. 13 §, 9 kap. 8 och 9 §§, 11 kap. 8 §, 13 kap. 7, 18 och 21 §§, 15 kap. 2 § och 16 kap. 1 § ordet "riksdagsförvaltningen" ska skrivas med stor begynnelsebokstav,

dels att 11 kap. 4 § och 13 kap. 22 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

4 §¹

Efterlevandepension efter den som avses i 1 § första stycket 1 betalas under tid som avses i 3 § första stycket enligt vad som anges i denna paragraf.

Efterlevandepension till make betalas för år med

1. ett belopp som motsvarar 1,2 prisbasbelopp, och
2. 45 procent av underlaget enligt femte stycket till den del det överstiger 7,5 men inte 20 inkomstbasbelopp under det första året och 30 procent av denna del av underlaget under de följande fem åren, samt
3. 22,5 procent av underlaget enligt femte stycket till den del det överstiger 20 men inte 30 inkomstbasbelopp under det första året och 15 procent av denna del av underlaget under de följande fem åren.

Efterlevandepension till barn betalas för år med

1. 10 procent av underlaget enligt femte stycket till den del det inte överstiger 7,5 inkomstbasbelopp,
 2. 25 procent av underlaget enligt femte stycket till den del det överstiger 7,5 men inte 20 inkomstbasbelopp, samt
 3. 23,5 procent av underlaget
3. 12,5 procent av underlaget enligt femte stycket till den del det överstiger 20 men inte 30 inkomstbasbelopp.

Om det inte finns någon efterlevande make tillfaller belopp enligt andra stycket de barn som har rätt till efterlevandepension enligt tredje stycket. Belopp som är gemensamt för flera barn delas lika mellan dem.

Underlaget för efterlevandepensionen utgörs av arvode som avses i 8 kap. 4 § som utbetalades vid dödsfallet.

13 kap.

22 §²

Den som vill att inkomstgaranti ska betalas ut ska skriftligen ansöka om det hos Statens tjänstepensions-

Den som vill att inkomstgaranti ska betalas ut ska skriftligen ansöka om det hos Statens tjänstepensions-

¹ Senaste lydelse 2009:1582.

² Senaste lydelse 2010:522.

verk enligt 2 a § 1 lagen (2000:419) med instruktion för riksdagsförvaltningen. verk enligt vad som följer av 6 § lagen (2011:000) med instruktion för Riksdagsförvaltningen.

Inkomstgaranti kan inte betalas ut för längre tid tillbaka än sex månader före ansökningsmånaden.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.